

Неперевершений учитель. Вимогливий керівний. Відвертий наставник

Людське життя складне, багатогранне і завжди сповнене протиріч та сподівань. І так вже склалося, що людина, аби вижити у цьому світі, повинна працювати, праця завжди була в центрі уваги суспільства. Людство пройшло складний шлях: від виготовлення найпростіших продуктів до виробництва найскладніших технологічних систем. Ми не замислюємося над тим, що всі блага цивілізації стають можливими тільки завдяки новим науковим досягненням, створенню та поширенню інновацій. Наразі в нашій державі праця вченого і неперестигна, і малооплачувана. На передових шпальтах газет та на телеекранах дуже рідко можна почути про вчених, від яких залежить майбутнє України як незалежної держави. Завдання інтелектуальної еліти – піднімати рівень науки і покращувати якість життя людей. Адже незалежність спочатку формується у свідомості людей, а потім трансформується у її економічному розвитку, який прямо пропорційно залежить від стану науки.

Зоотехнічна наука забезпечує нашій державі якісну продукцію. Одному Богу відомо, якими зусиллями це досягається, але, однозначно, неможливо це все робити без самовідданості своїй професії та захопленості справою свого життя. Це може робити тільки вчений, для якого наука не просто робота та захоплення, а і сенс життя. До таких вчених і відносився професор Анатолій Іванович Свеженцов. Важко вимовити, а ще складніше усвідомити, що поруч немає такого талановитого вчителя та вимогливого керівника.

Працював спочатку зоотехніком Оргіївської держплемстанції, що в Молдавській РСР, з 1946 р. – директором новоствореного племрадгоспу “Малоєшти”. За створення стада високопродуктивних корів і високі показники у тваринництві нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, Грамотою Президії Верховної Ради Молдавської РСР, срібною медаллю ВДНГ СРСР.

У 1995–2005 роках очолював кафедру годівлі сільськогосподарських тварин Дніпропетровського державного аграрного університету. У цей період професором Свеженцовим А. І. була започаткована наукова школа, яка займалася вивченням взаємозв'язків між мінеральними елементами і амінокислотами в кормах, а також обміну речовин в організмі свиней, великої рогатої худоби та птиці. Разом зі своїми учнями започаткував вивчення такої важливої проблеми як використання нетрадиційних продуктів крохмале-патокового виробництва в годівлі тварин і птиці.

Нам завжди не вистачатиме його доброзичливості, великого життєвого досвіду та високої освіченості. Доля неодноразово посилювала Анатолію Івановичу серйозні випробування, але подолати їх під силу лише вольовій, надзвичайно впевненій у справі, якій присвятив життя – можна сказати, могутній людині. Й понині у різних аграрних університетах, де він постійно був головою державних екзаменаційних комісій, добрим словом згадають професора А. І. Свеженцова, чесного, відвертого, з невгамовною любов'ю до праці, яку любив і волів багатьох їй навчити.

За часів керування кафедрою Дніпропетровського агроуніверситету була відкрита аспірантура, робота кипіла, захищалися одна за одною кандидатські дисертації. А скільки було видано різних посібників, довідників, монографій, наукових публікацій, якими ми – викладачі, аспіранти та студенти користуємося і понині. Професор Свеженцов А. І. був вимогливим до професійних і особистих якостей спеціалістів, логічно, з великою користю для студентів і викладацького складу планував навчально-виховний процес, враховуючи найдрібніші деталі, які згодом допомагали вирішувати проблемні питання.

Ті, хто знали Анатолія Івановича, працювали з ним, товаришували, спілкувалися на науковій царині, слухали його виступи, що завжди були яскравими і не залишали байдужим слухача, – усі згадують професора Свеженцова А. І. шанобливими, поважними, добрими словами. Обговорюючи його наукову творчість, що отримала широке визнання, згадуєш насичене

особливим емоційним світлом спілкування з численними учнями, його посмішку, доброту, непередавані жарти і жести, діалоги із співрозмовниками, прояви симпатії, прихильності, настрою. Не забували й пригадати незмінну його увагу до наших прохань допомогти – порадою, консультацією, ідеями, досвідом.

Професор Свеженцов А. І. був обдарованою людиною та мав такі якості, як: цілеспрямованість, велика працездатність, сміливість, здатність передбачати, вміння розпізнавати нове, висока вимогливість до себе та учнів. Він володів різнобічними знаннями, інтуїцією, був доброзичливим, умів підтримати ініціативу і спрямувати роботу. Все це дозволило йому та його науковій школі досягти вагомих наукових результатів.

Ми всі будемо неодноразово звертатися до його численних праць, згадувати дорогоцінні поради, за браком часу нетривалі, але змістовні за суттю бесіди, і завжди жалкувати, що багато чого не дослухали, не зробили так, як пропонував наш Учитель Анатолій Іванович, коли був поруч.

***С. В. Цап, Н. А. Бегма, О. І. Мусіч**, кандидати с.-г., доценти,
А. В. Хавтуріна, О. Т. Непорочна, кандидати с.-г.,
ст. викладачі, (Дніпропетровський ДАЕУ)
Д. В. Воронін, канд. с.-г., наук, директор ТОВ
«Поліський ремонтно-механічний завод», м. Житомир,
В. В. Жайворонок, канд. с.-г., наук, головний зоотехнік
ТОВ АФ «Обрій ЛТД» Чернігівської обл.*